

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2022. március 16.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – APE TEES európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Majmot ábrázoló korábbi nem lajstromozott nemzeti ábrás védjegyek – Viszonylagos kizáró ok – A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdése (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése) – *Common law* szerinti jellegbitorlási kereset (*action for passing off*) – Az Egyesült Királyság Unióból és Euratómból való kilépéséről szóló megállapodás”

A T-281/21. sz. ügyben,

a **Nowhere Co. Ltd** (székhelye: Tokió [Japán], képviseli: R. Kunze ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselet: D. Hanf, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

Junguo Ye (lakóhelye: Elche [Spanyolország]),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Nowhere Co. és J. Ye közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2021. február 10-én hozott határozata (R 2474/2017-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: G. De Baere elnök, V. Kreuzschitz (előadó) és G. Steinfatt bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2021. május 21-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2021. július 30-án benyújtott válaszbeadványra,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel arra, hogy a felperes és az alperes az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérte tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2015. június 30-án Junguo Ye az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i, módosított 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.) (helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 3., 9., 14., 18., 25. és 35. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették.
- 4 A védjegybejelentést a Közösségi Védjegyértesítő 2015. december 9-i 234/2015. számában hirdették meg.
- 5 2016. március 8-án a felperes, a Nowhere Co. Ltd a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást terjesztett elő a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban említett valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében történő lajstromozásával szemben.

- 6 A felszólalás többek között a következő három, korábbi nem lajstromozott ábrás védjegy alapján, amelyeket a kereskedelmi forgalomban többek között az Egyesült Királyságban használtak:

- 7 A felszólalás alátámasztásaként a korábbi nem lajstromozott védjegyek tekintetében a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése) foglalt indokra hivatkoztak.
- 8 2017. szeptember 20-án a felszólalási osztály elutasította a felszólalást.
- 9 2017. november 17-én a felperes a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

- 10 2018. október 8-i határozatával (a továbbiakban: a fellebbezési tanács első határozata) a második fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést.
- 11 A Törvényszék Hivatalához 2019. január 7-én benyújtott keresetlevelével a felperes keresetet indított a fellebbezési tanács első határozatának hatályon kívül helyezése iránt.
- 12 2019. április 29-i értesítésével a fellebbezési tanács előadója tájékoztatta a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő feleket arról, hogy a fellebbezési tanács vissza kívánja vonni az első határozatát.
- 13 2019. július 17-i határozatával (R 2474/2017-2. [REV]) a második fellebbezési tanács a 2017/1001 rendelet 103. cikke és a 2017/1001 rendelet kiegészítéséről, valamint az (EU) 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 5-i (EU) 2018/625 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2018. L 104., 1. o.) 70. cikkének megfelelően az EUIPO-nak betudható nyilvánvaló hiba miatt visszavonta első határozatát.
- 14 A Törvényszék 2019. december 18-i Nowhere kontra EUIPO – Ye (APE TEES) (T-12/19, nem tették közzé, EU:T:2019:907) végzésében megállapította, hogy a fellebbezési tanács első határozata ellen a felperes által a Törvényszék Hivatalához 2019. január 7-én benyújtott beadvánnyal előterjesztett keresetről már nem szükséges határozni.
- 15 2021. február 10-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést. Közelebbről, a korábbi nem lajstromozott védjegyekre alapított felszólalást illetően úgy ítélte meg, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból való kilépését és az átmeneti időszak 2020. december 31-i lejártát követően a felperes a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján már nem hivatkozhat az Egyesült Királyság joga értelmében vett, *common law* szerinti jellegbitorlási keresetre (*action for passing off*) vonatkozó szabályokra (a megtámadott határozat 24–27. pontja).

A felek kérelmei

- 16 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - utasítsa el a bejelentett védjegy lajstromozását;
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet az EUIPO elé újbóli vizsgálat céljából;
 - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.
- 17 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a részéről felmerült költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 18 A szóban forgó védjegybejelentés benyújtásának időpontjára, azaz 2015. június 30-ra (lásd a fenti 1. pontot) tekintettel, amely az alkalmazandó anyagi jog meghatározása szempontjából irányadó, a jelen ügy tényállására a 207/2009 rendeletnek a 207/2009/EK tanácsi rendelet és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95/EK bizottsági rendelet módosításáról, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról szóló 2869/95/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2015. L 341., 21. o.; helyesbítések: HL 2016. L 71., 322. o.; HL 2016. L 110., 4. o.; HL 2016. L 267., 1. o.; HL 2017. L 142., 104. o.) bevezetett módosításokat megelőző anyagi jogi rendelkezései vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: 2014. május 8-i Bimbo kontra OHIM ítélet, C-591/12 P, EU:C:2014:305, 12. pont; 2020. június 18-i Primart kontra EUIPO ítélet, C-702/18 P, EU:C:2020:489, 2. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 Ezért a jelen ügyben az anyagi jogi szabályokat illetően a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban és a felek által a 2017/1001 rendeletre tett hivatkozásokat úgy kell érteni, mint amelyek a 207/2009 rendelet azonos tartalmú rendelkezéseire vonatkoznak.
- 20 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogszerűségi kifogásra hivatkozik.
- 21 A keresetlevél 2. és 7. pontjából továbbá kitűnik, hogy a felperes a megtámadott határozatot csak amiatt vitatja, hogy azzal a fellebbezési tanács helybenhagyta a felszólalás elutasítását – és következésképpen elutasította a fellebbezést –, amennyiben az a korábbi nem lajstromozott védjegyeken alapult –, mégpedig annyiban, amennyiben azokat az Egyesült Királyságban a kereskedelmi forgalomban használták.
- 22 A megtámadott határozat 24. pontjában ugyanis a fellebbezési tanács lényegében azt állapította meg, hogy az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépését és az átmeneti időszak 2020. december 31-i lejártát követően az Egyesült Királyságban esetlegesen fennálló jogok már nem képezik az olyan felszólalási eljárás alapját, amely különösen a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésén alapul. A megtámadott határozat 26. pontjában a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a felperes tehát a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján nem hivatkozhat az Egyesült Királyság joga értelmében vett, *common law* szerinti jellegbitorlási keresetre vonatkozó szabályokra. A megtámadott határozat 27. pontjából kitűnik, hogy az Egyesült Királyságban esetlegesen fennálló jogok, köztük különösen a korábbi nem lajstromozott védjegyeken és a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésén alapuló jogok tekintetében a fellebbezési tanács pusztán ezen az alapon helybenhagyta a felszólalás elutasítását.
- 23 Míg a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy valamely európai uniós védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás során hivatkozott korábbi jog fennállásának meghatározása szempontjából a védjegybejelentés benyújtásának időpontja bír jelentőséggel, az EUIPO úgy véli, hogy az ilyen korábbi jognak nemcsak ebben az időpontban, hanem abban az időpontban is fenn kell állnia, amikor az EUIPO meghozza a felszólalásról szóló végleges határozatát, azaz a jelen ügyben a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában.
- 24 Az EUSZ 50. cikk (2) bekezdése alapján kötött, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből való kilépéséről szóló megállapodás (HL 2020. L 29., 7. o.; a továbbiakban: kilépési megállapodás) 2020. február 1-jén

- lépett hatályba (lásd a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás hatálybalépéséről szóló értesítést [HL 2020. L 29., 189. o.]), így az EUSZ 50. cikk (3) bekezdésének megfelelően e naptól kezdve az uniós jog az Egyesült Királyságra többé nem alkalmazható (lásd továbbá a kilépési megállapodás (4) preambulumbekzdését). Mindazonáltal a kilépési megállapodás 126. cikkének és 127. cikke (1) bekezdése első mondatának együttes olvasatából kitűnik, hogy ellenkező rendelkezés hiányában az uniós jog továbbra is alkalmazandó az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban egy átmeneti időszak alatt, amely az említett megállapodás hatálybalépésének napján kezdődik és 2020. december 31-én ér véget (a továbbiakban: átmeneti időszak).
- 25 Ezenkívül a kilépési megállapodásnak a harmadik része IV. címében foglalt, szellemi tulajdonra vonatkozó rendelkezései (54–61. cikk) nem szólnak az olyan felszólalás sorsáról, amelyet a kilépési megállapodás hatálybalépése előtt az Egyesült Királyságban oltalom alatt álló korábbi jog alapján nyújtottak be, ugyancsak a kilépési megállapodás hatálybalépése előtt bejelentett uniós védjegy lajstromozásával szemben.
- 26 A jelen ügyben ugyanis nem vitatott, hogy a védjegybejelentés benyújtására (lásd a fenti 1. pontot), a bejelentett védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás benyújtására (lásd a fenti 5. pontot), e felszólalás felszólalási osztály általi elutasítására (lásd a fenti 8. pontot), a fellebbezési tanács első határozatára (lásd a fenti 10. pontot), a fellebbezési tanács említett határozatának visszavonásáról szóló határozatra (lásd a fenti 13. pontot), valamint azon végzésre, amely megállapította, hogy a fellebbezési tanács első határozata ellen a felperes által benyújtott keresetről már nem szükséges határozni (lásd a fenti 14. pontot), a kilépési megállapodás hatálybalépése előtt került sor, tehát mindenképpen az átmeneti időszak vége előtt.
- 27 Az EUIPO igazgatási iratanyagának vizsgálata azt mutatja, hogy az nem tartalmaz semmilyen dokumentumot abból a közel 18 hónapos időszakból, amely a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő feleknek a visszavonásról szóló határozatról szóló, 2019. augusztus 22-i értesítés és a megtámadott határozat 2021. február 10-i elfogadása között eltelt. Ezért úgy tűnik, hogy a jelen ügy szempontjából a kilépési megállapodás hatálybalépését és az átmeneti időszak végét követő egyetlen releváns elem a megtámadott határozat.
- 28 E tekintetben a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatához hasonlóan, amelyből lényegében kitűnik, hogy azon védjegybejelentés benyújtásának időpontja irányadó az alkalmazandó anyagi jog meghatározása szempontjából, amellyel szemben a felszólalást benyújtották (lásd a fenti 18. pontot), a most már állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a viszonylagos kizáró ok fennállását azon európai uniós védjegybejelentés benyújtásának időpontjára tekintettel kell vizsgálni, amellyel szemben a felszólalást benyújtották (2020. január 30-i Grupo Textil Brownie kontra EUIPO – The Guide Association (BROWNIE) ítélet, T-598/18, EU:T:2020:22, 19. pont; 2020. szeptember 23-i Bauer Radio kontra EUIPO – Weinstein (MUSIKISS) ítélet, T-421/18, EU:T:2020:433, 34. pont; 2021. szeptember 1-jei Sony Interactive Entertainment Europe kontra EUIPO – Wong (GT RACING) ítélet, T-463/20, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2021:530, 118. pont; 2021. december 1-jei Inditex kontra EUIPO – Ffauf Italia (ZARA) ítélet, T-467/20, nem tették közzé, EU:T:2021:842, 58. pont).
- 29 Az a körülmény, hogy a korábbi védjegy elveszítheti a valamely tagállamban lajstromozott státuszát az európai uniós védjegy bejelentését követően, nevezetesen az érintett tagállamnak az Unióból való esetleges kilépését követően, főszabály szerint nem releváns a felszólalás kimenetele

szempontjából (2020. január 30-i BROWNIE ítélet, T-598/18, EU:T:2020:22, 19. pont; 2020. szeptember 23-i MUSIKISS ítélet, T-421/18, EU:T:2020:433, 35. pont; 2021. december 1-jei ZARA ítélet, T-467/20, nem tették közzé, EU:T:2021:842, 59. pont).

- 30 Következésképpen azon körülmény, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerinti felszólalás az Egyesült Királyságban a kereskedelmi forgalomban használt, korábbi nem lajstromozott védjegyeken és az Egyesült Királyság joga szerinti jellegbitorlásra vonatkozó jogon alapul, nem releváns a kilépési megállapodás hatálybalépése és az átmeneti időszak lejárta előtt benyújtott európai uniós védjegybejelentéssel szembeni felszólalás tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 1-jei GT RACING ítélet, T-463/20, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2021:530, 119. és 120. pont).
- 31 Mivel a védjegybejelentést az átmeneti időszak lejárta előtt, sőt a kilépési megállapodás hatálybalépése előtt nyújtották be (lásd a fenti 1. és 26. pontot), meg kell állapítani, hogy a korábbi nem lajstromozott védjegyek, amennyiben azokat az Egyesült Királyságban a kereskedelmi forgalomban használták, főszabály szerint alkalmasak voltak arra, hogy a jelen ügyben a felszólalás alapját képezzék. Amint arra a felperes helyesen hivatkozik, a fellebbezési tanácsnak azokat figyelembe kellett volna vennie az értékelése során, amit azonban a fellebbezési tanács kizárólag azzal az indokkal tagadott meg, hogy az átmeneti időszak a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában lejárt (lásd a fenti 22. pontot).
- 32 A jelen ügyben az EUIPO által hivatkozott érvek nem kérdőjelezhetik meg ezen következtetést.
- 33 Először is, az EUIPO arra hivatkozik, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése a jelen időt nem csupán a korábbi jogra vonatkozó követelmény megállapítására használja (az említett rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) pontja), hanem azon követelmény megállapítására is, amely szerint e „megjelöléshez fűződő jogok alapján” a jogosult „megtilthatja” a későbbi védjegy használatát (ugyanezen rendelet 8. cikke (4) bekezdésének b) pontja).
- 34 Ebből következik, hogy az EUIPO állításával ellentétben pusztán a kijelentő mód jelen idő valamely rendelkezésben történő használata nem teszi lehetővé semmilyen következtetés levonását e rendelkezés értelmezését illetően. A 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének szövegét illetően meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés „[a] nem lajstromozott védjegy [...] jogosultjának felszólalása alapján” kifejezéssel kezdődik. Így nem zárható ki, hogy az ezt követően e rendelkezésben használt jelen idő inkább a felszólalás benyújtásának időpontjára, és nem a megtámadott határozat elfogadásának időpontjára utal.
- 35 Másodszor, amennyiben az EUIPO hangsúlyozza, hogy a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 19. szabálya (2) bekezdésének d) pontja előírja, hogy a felszólalónak a korábbi jog megszerzésére, folyamatos fennállására és oltalmi hatályára vonatkozó bizonyítékokat kell benyújtania a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében, és hogy a 2868/95 rendelet 20. szabályának (1) bekezdése szerint e követelmény be nem tartása a felszólalás megalapozatlanként való elutasítását vonja maga után, meg kell jegyezni, hogy a 2018/625 rendelet 80. cikke és 82. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében ezen eljárási rendelkezések ténylegesen alkalmazandók a jelen ügyben.
- 36 Mindazonáltal a 2868/95 rendelet 20. szabálya (1) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy a korábbi jog fennállására, érvényességére és oltalmi hatályára vonatkozó ezen bizonyítékot az említett rendelet 19. szabályának (1) bekezdésében említett határidő lejárta előtt kell benyújtani.

Márpedig az EUIPO igazgatási iratanyagából kitűnik, hogy a jelen ügyben e határidőt 2016. augusztus 2-ában állapították meg, és egy alkalommal 2016. október 2-ig meghosszabbították, tehát jóval a kilépési megállapodás hatálybalépése és az átmeneti időszak lejártá előtt.

- 37 Meg kell tehát állapítani, hogy legalábbis a jelen ügyben a 2868/95 rendelet EUIPO által hivatkozott rendelkezéseivel ellentétes az EUIPO azon állítása, amely szerint a jelen ügyben a korábbi jogok fennállása szempontjából releváns időpont a megtámadott határozat elfogadásának időpontja.
- 38 Harmadszor, amennyiben az EUIPO arra a tényre utal, hogy a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően a korábbi védjegyen alapuló felszólalást el kell utasítani, ha a felszólaló nem használta ténylegesen e védjegyet, mindenképp hangsúlyozni kell, hogy a felszólalás vizsgálata nem foglalja magában szisztematikusan a korábbi védjegy tényleges használatának vizsgálatát. A 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdéséből – amelyre ugyanezen rendelet 42. cikkének (3) bekezdése utal – ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy a felszólalónak kizárólag a bejelentő kérelmére kell bizonyítania, hogy ténylegesen használta a bejelentett védjeggyel szembeni felszólalás során hivatkozott korábbi védjegyet. Az EUIPO ezen szempontot nem vizsgálhatja saját kezdeményezésére.
- 39 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) bekezdésének a jelen ügyre alkalmazandó változata (lásd a fenti 18. pontot) az európai uniós védjegybejelentés közzétételét megelőző öt évre vonatkozik, nem pedig arra az időszakra, amely azon a napon ér véget, amikor az EUIPO a felszólalásról szóló végleges határozatát meghozza. E rendelkezés tehát nem támasztja alá az EUIPO azon álláspontját sem, amely szerint ez utóbbi időpont irányadó.
- 40 Negyedszer, ami a törlés iránti kérelmekre vonatkozó rendelkezésekre és ítélezési gyakorlatra való különböző hivatkozásokat illeti, a Törvényszék már rámutathatott arra, hogy ezek nem szükségszerűen relevánsak egy felszólalási eljárással kapcsolatos jogvita keretében (lásd ebben az értelemben: 2021. október 6-i Indo European Foods kontra EUIPO – Chakari [Abresham Super Basmati Selaa Grade One World's Best Rice] ítélet, T-342/20, fellebbezés alatt, EU:T:2021:651, 22. bekezdés).
- 41 Ötödször, mivel az EUIPO lényegében úgy véli, hogy az átmeneti időszak végétől kezdve nem állhat fenn a bejelentett védjegy és a korábbi nem lajstromozott védjegyek közötti ütközés, amennyiben azokat az Egyesült Királyságban használják a kereskedelmi forgalomban, figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a 2017/1001 rendelet 51. cikkének megfelelően a megjelölést lajstromozni kell, ha a felszólalási eljárás többek között a felszólalás elutasítása miatt jogerősen lezárult. A 2017/1001 rendelet 52. cikkéből kifejezetten kitűnik, hogy a lajstromozás a bejelentés napjától érvényes, és nem csak az esetleges felszólalás jogerős elutasításától kezdődően.
- 42 Ebből következik, hogy még ha el is ismerjük, hogy az átmeneti időszak lejártát követően a szóban forgó védjegyek között már nem állhat fenn ütközés, a bejelentett védjegy lajstromozása esetén mégis fennállhatott volna ilyen összeütközés az európai uniós védjegybejelentés napja és az átmeneti időszak lejártá – vagyis a jelen esetben a 2015. június 30. (lásd a fenti 1. pontot) és 2020. december 31. (lásd a fenti 24. pontot) – közötti időszakban, azaz öt és fél év alatt. Márpedig nehéz megérteni, hogy miért kellene megtagadni a felperestől az Egyesült Királyságban a kereskedelmi forgalomban ezen időszak során is használt, korábbi nem lajstromozott védjegyeinek oltalmát, különösen a bejelentett védjegy esetleges használatára tekintettel, amelyről úgy véli, hogy ütközik az előbbiekkal. Következésképpen azt is el kell ismerni, hogy a felperesnek ezen időszak tekintetében jogos érdeke fűződik felszólalásának sikeréhez.

- 43 Ezzel szemben a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél újabb védjegybejelentést nyújthatott volna be az átmeneti időszak lejártát követően, amely már semmiképpen sem ütközött volna a korábbi nem lajstromozott védjegyekkel, amennyiben azokat az Egyesült Királyságban használták a kereskedelmi forgalomban.
- 44 Hatodszor, el kell utasítani az EUIPO arra alapított érvét is, hogy a 2017/1001 rendelet 139. cikke alapján a bejelentő az Európai Unió valamennyi tagállamában nemzeti védjegybejelentéssé alakíthatja át az európai uniós védjegybejelentését, többek között, ha ezen első bejelentést a szóban forgó felszólalás alapján elutasítanák, fenntartva a bejelentési napot. Az EUIPO szerint a bejelentő így időigényes és költséges úton szerezhetne oltalmat ugyanarra a védjegyre ugyanazon a területen, míg a lajstromozás akadályja már nem állna fenn az Unióban.
- 45 Egyrészt az ilyen megállapítások főszabály szerint minden felszólalási eljárásra érvényesek (lásd ebben az értelemben: 2021. október 6-i Abresham Super Basmati Sela Grade One World's Best Rice ítélet, T-342/20, fellebbezés alatt, EU:T:2021:651, 26. pont). Másrészt, tekintettel arra, hogy maga az EUIPO is helyesen hangsúlyozza, hogy a 2017/1001 rendelet 139. cikkének (3) bekezdése alapján az európai uniós védjegybejelentés átalakításából eredő nemzeti védjegybejelentés az érintett tagállamban az európai uniós védjegybejelentés napjától részesül oltalomban, ismét meg kell állapítani, hogy összeütközés állhat fenn az európai uniós védjegybejelentés napja és az átmeneti időszak lejártá közötti időszakban (lásd a fenti 42. pontot).
- 46 Ennélfogva az EUIPO által felhozott érvek egyike sem alkalmas arra, hogy alátámassza azon álláspontját, amely szerint a megtámadott határozat elfogadásának időpontja, amely a jelen ügy egyetlen, az átmeneti időszak lejártá után bekövetkezett eleme, a jelen jogvita megoldása szempontjából releváns időpont. Az egyetlen jogalpnak tehát helyt kell adni, és a megtámadott határozatot a felperes első kereseti kérelmének megfelelően hatályon kívül kell helyezni.
- 47 Második kereseti kérelmével a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a bejelentett védjegy lajstromozását, amit arra irányuló kérelemnek kell tekinteni, hogy a Törvényszék fogadja el azon határozatot, amelyet a felperes szerint az EUIPO-nak kellett volna meghoznia, következésképpen a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (3) bekezdése szerinti megváltoztatás iránti kérelemnek. E tekintetben, noha a Törvényszék számára biztosított megváltoztatásra vonatkozó hatáskör nem ruházza őt fel azzal a jogkörrel, hogy a fellebbezési tanács értékelését a saját értékelésével váltsa fel, és főleg nem azzal, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban az említett fellebbezési tanács még nem foglalt állást, e hatáskört azon esetekben kell gyakorolni, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta a fellebbezési tanács által megfogalmazott értékelést, a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont).
- 48 Márpedig a jelen ügyben a fellebbezési tanács a korábbi nem lajstromozott védjegyek relevanciájának tagadására szorítkozott, amennyiben azokat az Egyesült Királyságban használták a kereskedelmi forgalomban (lásd a fenti 22. és 31. pontot). A fellebbezési tanács nem végezte el a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében előírt, e védjegyeken alapuló felszólalási ok megalapozottságának értékelését, így az említett határozat megváltoztatása iránti kérelem vizsgálata keretében nem a Törvényszék feladata ugyanezen értékelés elvégzése. A felperes második kereseti kérelmét tehát el kell utasítani.

- 49 Az EUIPO fellebbezési tanácsának határozata ellen az uniós bírósághoz benyújtott kereset keretében az EUIPO a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdése értelmében köteles megtenni az uniós bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Az EUIPO feladata tehát az uniós bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (lásd: 2019. január 31-i Pear Technologies kontra EUIPO – Apple [PEAR] ítélet, T-215/17, nem tették közzé, EU:T:2019:45, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen, amennyiben a felperes harmadik kereseti kérelmében és másodlagosan kéri, hogy a Törvényszék utalja vissza az ügyet az EUIPO elé újbóli vizsgálat céljából, meg kell állapítani, hogy az ilyen kereseti kérelemnek nincs önálló tárgya, mivel az csupán a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányuló első kereseti kérelem következménye.

A költségekről

- 50 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EUIPO kérelmei alapvető része tekintetében pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának 2021. február 10-i határozatát (R 2474/2017-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi a költségek viselésére.**

De Baere

Kreuschitz

Steinfatt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. március 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások